

качатись, що мають значення *гуляти* та *набувати м'язисту форму*. У німецькому перекладі також виокремлюємо декілька сленгізмів, зокрема *Kumpels* на позначення друзів, *abhängen* – *відпочивати, зависати*, а також *eine Runde rumren*, що має значення *набувати м'язисту форму*. В іспанському перекладі використовується сленговий вигук *Qué guay*, який якнайкраще можна перекласти *Як круто! Як класно!* та сленгового вислову *poniéndose cachas*, що має значення *набувати м'язисту форму*.

В англійському варіанті анімаційного фільму ідіолект персонажа вирізняється використанням молодіжного сленгу, що притаманний мовленню підлітків. В українському, німецькому та іспанському перекладі ідіолект відтворюється за допомогою мікростратегії доместикації, а засобом слугує теж молодіжний сленг.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ ТА ЛІТЕРАТУРИ

1. Анімаційний фільм “Нор” англійською, українською, німецькою та іспанською мовою / Кінокомпанія – Universal Pictures, 2011
  2. Federici. F.M. Translating Dialects and Languages of Minorities, Challenges and Solutions / F.M. Federici. – Bern : Peter Lang, 2011. – P. 11
  3. Formica D. Translating idiolects : Natalia Ginzburg’s Lessico familiare [Electronic resource] / D. Formici, M. Cicioni. – Mode of Access: <http://www.academia.edu/4577540/>[...]
- Lopez Rua P. The translation of idiolects in The Catcher in the Rye : an approach through lexicalized structures [Electronic resource] / Paula Lopez Rua. – Mode of Access : <http://dialnet.unirioja.es/servlet/articulo?codigo=193768>

А. П. Очковська
м. Житомир

СУБ'ЄКТНІ ІНФІНІТИВНІ КОНСТРУКЦІЇ В ІСТОРІЇ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

Суб'єктною інфінітивною конструкцією називається конструкція, до складу якої входить дві частини, а саме дієслово, яке позначає ставлення мовця до змісту речення (*to seem, to appear, to prove to turn out, to happen, to chance etc.*), та інфінітив, що позначає власне дію, пов'язану з підметом.

В межах генеративної граматики суб'єктно інфінітивні конструкції називаються рейзинговими конструкціями з підметом (*subject raising structure*). Рейзингова конструкція з підметом – це конструкція, в якій відбувається пересув зовнішнього аргумента присудка з позиції

підрядного речення до позиції підмета в головному [6: 196]. Дієслова, які використовуються з інфінітивним компонентом і викликають підняття підмета з інфінітивної клаузи, називаються рейзинговими дієсловами.

Інфінітив є найбільш абстрактною формою дієслова, що служить дієслівною назвою процесу і використовується як дериваційна основа для всіх інших дієслівних форм [2: 102].

Спочатку інфінітив був дієслівним іменником, який згодом набув вербальних ознак. Вже в давньоанглійській мові інфінітив втрачає відмінкові закінчення. Збереглося лише дві відмінкові форми, а саме форма давального відмінка із закінченням *-anne* (*-enne*), яка завжди вживається з типовим прийменником давального відмінка *to* (*to etanne* – їсти), та більш вживана незмінювана форма інфінітива із закінченням *-an* (*etan* – їсти). Перша інфінітивна форма використовується як обставина мети, предикатив після дієслів, інколи як означення, а друга форма – як додаток, частина складеного дієслівного присудка після претерито-презентних дієслів і дієслів видового значення, а також входить до складу об'єктної інфінітивної конструкції [1: 190].

В середньоанглійській мові відбувається редукція закінчень, тому інфінітив має лише закінчення *-e(n)*, а прийменник *to* стає приінфінітивною часткою. Використання інфінітива мети з прийменником *for* широко розповсюджується вже до кінця середньоанглійського періоду. Частка *to* остаточно закріплюється як морфологічний показник інфінітива лише вкінці ранньоновоанглійського періоду. Крім того, в середньоанглійській мові почали використовуватися суб'єктно інфінітивні конструкції, оскільки цей період характеризується появою модальних дієслів-зв'язок, таких як *seem*, *appear*, *thinken*, а в ранньоновоанглійській – *prove*, *turn out* [1: 279].

Протягом історичного розвитку рейзингові дієслова зазнали суб'єктивізації.

Суб'єктивізація – це історичний і прагматично-семантичний процес, завдяки якому значення базуються на суб'єктивному ставленні мовця до висловлення, то елементи мови, наприклад рейзингові дієслова, змінюють значення або набувають нових відтінків значення в процесі вираження дії в дейктичній сфері мовця. У процесі суб'єктивізації рейзингові дієслова набувають модального значення евіденційності [3: 130]. Евіденційність (англ. *evidentiality*, ґрунтування на очевидних фактах) є складовою епістемічної модальності; вона пов'язана з

джерелом інформації повідомлення, яке робить мовець, і виражає ступінь упевненості мовця у своєму повідомленні [5: 142].

Варто зазначити, що рейтинг можливий тоді, коли головне дієслово є одноперехідним, тобто відкриває позицію для породження одного комплемента, а саме неособової клаузи. Якщо клауза є нефінітною, то підмет не отримує відмінка в межах цієї клаузи, але, оскільки, позиція підмета головного дієслова є пустою, підмет зазнає пересуву до цієї позиції і набуває відмінка, тобто стає маркованим. Наявність підмета в структурі англійського речення є граматичною умовою, яка визначається принципом розширеної проєкції (ПРР), але в історії розвитку англійської мови дія цього принципу не завжди була обов'язковою. Наприклад, в давньоанглійській мові порядок слів у реченні був відносно вільним, граматичні відносини виражалися морфологічно, тому підмет не експліковувався в поверхненій структурі. Регулярне використання рейзингових конструкцій з дієсловами *seem*, *happen*, *chance* спостерігається лише наприкінці середньоанглійського періоду, коли встановлюється фіксований порядок слів, а наявність підмета у реченні є обов'язковим. У середньоанглійській мові підмет стає цілком структурним, виражає більше семантичних ролей, що пов'язано з втратою відмінкових закінчень [4: 28]. Таким чином, лише в ранньомовноанглійській мові відбувається остаточне становлення суб'єктно інфінітивних конструкцій.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ ТА ЛІТЕРАТУРИ

1. Иванова И. П. История английского языка: Учебник. Хрестоматия. Словарь / И. Иванова, Л. Чахоян, Т. Беляева. – СПб.: Лань, 2001. – 510 с.
2. Bloch M. Y. A Course in Theoretical English Grammar / M. Y. Bloch. – М.: Vysshaya Shkola, 2000. – 178 p.
3. De Haan Ferdinand. Raising as grammaticalization: the case of Germanic seem-verbs / Ferdinand de Haan. – Rivista di Linguistica, 2007. – Vol. 19.1. – P. 129-150
4. Fisher O. On Problem Areas in Grammaticalization: Lehmann's Parameters and the Issue of Scope / O. Fisher // Formal Evidence in Grammaticalization Research – Amsterdam: John Benjamins Publishing Co, 2010. – P. 17 – 43.
5. Kratzer A. Modality / Angelika Kratzer // Semantics: An International Handbook of Contemporary Research / Ed. by A. von Stechow and D. Wunderlich. – B. : Walter de Gruyter, 1991. – P. 639-650

6. Radford A. An Introduction to English Sentence Structure / Andrew Radford. – New York: Cambridge University Press, 2009. – 445 p.

Т. І. Ревчук
м. Житомир

ДИСКУРСИВНІ ОСОБЛИВОСТІ ВИРАЖЕННЯ КОМУНІКАТИВНОЇ ПІДТРИМКИ У СУЧАСНІЙ АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ

Антропологічний вектор сучасних лінгвістичних досліджень зумовлює зростаючий інтерес наукових розвідок до вивчення особливостей вербальної взаємодії учасників комунікативного процесу у соціальній сфері. У площині такої парадигми мовлення постає не лише як “реалізація мови у діяльності”, але й як явище, яке коррелює з організаційною та регулятивною функціями потреб життєдіяльності мовця [1 : 360]. У зв’язку з цим актуальним є розгляд дискурсивних особливостей вираження комунікативної підтримки та розкриття специфіки її реалізації у взаємодії учасників комунікативного процесу.

Інтенція підтримки в мовленні зумовлена її соціолінгвістичним, психолінгвістичним та лінгвокультурологічним значенням. Зважаючи на це, визначення дискурсивного простору вираження підтримки опирається на сфери її функціонування.

У межах сучасних інтерпретацій дискурсу можливо визначити його характеристики: зв’язність, когерентність, когезія, змістовна цілісність, історичність. Основні компоненти дискурсу можна розподілити на лінгвальний та позалінгвальні: когнітивний, соціальний (статус та рольові установки), культурний, психологічний, прагматичний [2 : 161].

Незважаючи на велику кількість визначень дискурсу та підходів до його аналізу, переважну більшість з них можна умовно розділити на 2 типи: 1) ті, що ототожнюють поняття дискурсу й тексту і зосереджуються безпосередньо на дослідженні вербальних факторів та 2) ті, що враховують позалінгвальні компоненти: комунікативну ситуацію, культурний, соціальний та психологічний чинники.

В. І. Карасик визначає два основних типи дискурсу: інституційний та побутовий [3]. Трансформуючи дослідження лінгвістичних особливостей вираження підтримки у площину такої типологізації дискурсу, визначаємо дискурсивний простір аналізованого явища у межах психотерапевтичного як інституційного типу та кінодискурсу (елементи неформального побутового спілкування учасників комунікативного процесу).